

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 41. Papæ litteræ in gratiam Galliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

vaci, Attrebatī, Silvanectī, Ambiani, Tervæ, & Cameraci Episcopi octo, ac Oratores trium reliquorum Noviodunensis, Tornacensisque, & Catalaunensis. Quinque ibi canones condebantur, in quibus noto sequentia. Dominorum temporalium ministri falso perhibebant Clericos tum connubio ligatos tum solutos mercaturam facere; nec Judices sacros rei cognitionem capere patiebantur; sed Clericos ad profanum trahebant forum, & tributa solvere cogebant: quod prohibet Concilium. Tum dicit: Qui per duos annos anathemate devincti decesserint, nec Ecclesiæ fecerint satis, tanquam suspecti de hæresi sepultura carebunt ecclesiastica. Et quia per biennium vel diutius proscripti huic Concilio, quanquam citati, se non stiterunt, de hæresi suspectos habemus, atque volumus, ut ex præscripto canonum se quisque Episcopo de illa purgent. Ecclesiastici omnes hujus provinciæ ad mensam præter jusculum duobus ferculis contenti erunt.

c. 2.

c. 3.

c. 4.

c. 5.

§. XLI.

Papæ litteræ in gratiam Galliarum.

Rex Philippus Pulcher novo Papæ Benedicto XI suam addixit obedientiam per Legatos Beraldum Mercorii Domini-
 Diff p. 205.
 miam,

Sæcul. XIV.

A.C. 1304

Rayn. n. 9.

Diff. p. 224.

minum, Petrum de Bella Pertica Canonicum Carnutensem, & Guilielmum Plessium Equitem. Habebant secum epistolam, in qua Rex gaudium ingens de summa Benedicti dignitate, & magnam ejus existimationem indicat; simul tamen Bonifacium ejusdem antecessorem vocat pastorem falsum ac mercenarium, qui per crimina & mala exempla sua extremis Ecclesiam periculis exposuerit. In Legatorum numero erat etiam Guilielmus Nogaretus, ut apparet ex litteris patentibus, quas Rex dabat sabbato ante festum S. Matthiæ an. 1303, nempe 21 Febr. an. 1304. Per has litteras Rex quatuor Legatis suis facit potestatem agendi cum Papa Benedicto de controversiis omnibus cum Bonifacio habitis: & alias per litteras eis dat facultatem accipiendi suo nomine Papæ absolutionem cunctis censuris, in quas incurrere potuerit. Hæc litteræ erant scriptæ sabbato post festum, hoc est, post dominicam, quam vocant Quinquagesimam (scilicet diem ante Pascha) & hoc sabbatum incidebat hoc anno 1304 in decimum quartum Februarii. Nogaretus nec his in litteris, nec in epistola ad Papam nominatur fortasse tanquam nimium odiosus Romanæ Curiae. Memorabile vero est Regem Legatis suis fecisse copiam accipiendi

cupiendi tantum, non postulandi absolutionem Papæ.

Papæ jucundum fuit Romæ accipere Legatos cum epistola Regis, quem etsi non poscentem a censuris absolvit: id quod grætiæ singularis instar magnificentabat in suis ad eum litteris, quas 2 Aprilis dabat. Deinde multa alia Diplomata edidit Regi regnoque faventia: & per unum quidem Viterbii 18 Aprilis scriptum rogatu Regis restituit suspensam a Bonifacio potestatem conferendi laureas in Theologia & Jure: per aliud postero die datum reddidit reservatam facultatem providendi Ecclesiis cathedralibus ac religiosis. Perusis 13 Maji exaratae sunt tres litteræ. Per primas Papa Benedictus cunctos Præsules, Viros ecclesiasticos, Barones, aliosque Nobiles Romam euntium moratores, item de captivitate Bonifacio structa reos ab anathemate absolvit excepto solo Guilielmo Nogareto, cujus absolutionem sibi reservavit. Per secundas ignovit Præsulibus Doctoribusque Gallis neglecto Bonifacii mandato Romam non profectis. Per tertias privilegiorum Regi & Administris ejus concessorum suspensionem a Bonifacio pronuntiata, absolutionemque a juramentis retextuit, Regem ac regnum in statum pristinum restituens.

Hist. Eccles. Tom. XXII.

N n Rex

Sæcul. XIV.
A. C. 1304.

p. 207.

p. 229.
Sup. p. 32.
p. 209.
Rayn. 1304.
n. 9. 10.
Diff. p. 208.

p. 229.

p. 230.

Sæcul. XIV.
A.C. 1304

Rex Philippus duos Equites alios, Guilielmum Castenæum, ac Hugonem Cellium Romam miserat cum epistola Julii an. 1303 data, qua Cardinales orabat, ut ipsius appellationi a sententia Bonifacii, & convocationi generalis concilii adhærerent. Hi duo Nobiles Romam delati una cum Notario 12 Aug. 1304 decem Cardinales sigillatim in ipsorum domibus adiere: quorum quinque respondebant Papam rem Senatus agitandam proposuisse, seque hujus decreto staturos: quinque reliqui declarabant se consentire in convocandum concilium, eoque operam collaturos suam. Postea iidem Legati epistolam Regis sex aliis Cardinalibus exhibuere, quorum quatuor se obsecuturos Papæ animo, & duo se concilii convocationem curaturos reponebant.

p. 219.

p. 231.

Rayn. 1303.
n. 57.

Septimo Decembris an. 1303 Papa Benedictus Bernardum Rojardum Santonensem Archidiaconum Anagninam & loca vicina petere, thesaurum Ecclesiæ capto Bonifacio direptum quærere, & quantum posset, avehere iussum instruxerat potestate agendi omnia hunc ad finem necessaria. At post sex menses 7 Junii an. 1304 ultra procedens Perusiæ promulgari litteras voluit, in quibus omnia, cum Bonifacius caperetur, facta, & speciatim thesauri direptionem referens, graviterque exag-

Id. 1304. n. 13

Diff. p. 232.

gerans Guilielmum Nogaretum, Sciar-
ram Columnam, & undecim alios, o-
mnino tredecim execratione devinxit,
atque festo S. Petri die coram se ad-
esse iussit.

Sæcul. XIV.
A. C. 1304.

§. XLII.

*Carolus Valesius Constantinopoli re-
cuperandæ intentus.*

Interea Carolus Valesius Regis Philippi
frater per Canonicum Parisiensem suum
Cancellarium & per quendam Virum
nobilem e diocesi Carnutina tanquam
internuncios Papam edocuit se armare
classem Imperium Constantinopolitanum
ad Catharinam Curtiniacensem conju-
gem suam pertinens recipiendi gratia; *Rayn. n. 28.*
poscebatque, ut Benedictus legata pia *Ducang.*
cæterasque donationes in emolumentum *hist. C. P.*
Palæstinæ factas pro sumptibus hujus *p. 224.*
expeditionis ipsi concederet, & com-
mutaret vota illorum, qui terræ sanctæ
causa induissent crucem, atque cum ipso
in schismaticos ire vellent. Demum po-
stulabat, ut Papa pro hoc molimine sa-
crum ubique classicum cani juberet.
Is 27 Maji rescripsit se consentire in ejus
petitiones excepta generali exhortatione
ad ineundam crucis militiam; illam in a-
liud tempus esse differendam ob præ-
sentem Galliæ statum, nempe ob bel-
lum

N n 2 lum